

Inna Moore
U ime ljubavi

Nakladnik
INNAMORATA, Zagreb

Za nakladnika
Ina Špiček

Glavna urednica
Kiki Knox

Urednica
Dragana Golubov

Lektura
Ina Špiček

Korektura
Virđinija Perković Bartoluzzi

Grafičko oblikovanje
Kiki Knox

Tisak
BooksFactory.hr
Szczecin, 2023.

ISBN 978-953-8457-07-4 (meki uvez)

ISBN 978-953-8457-08-1 (tvrđi uvez)

CIP zapis dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001167450 (meki uvez) i 001167639 (tvrđi uvez).

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove knjige ne može biti objavljen ili pretisnut bez prethodne suglasnosti nakladnika i vlasnika autorskih prava.

COPYRIGHT© INNAMORATA, 2023.

U ime
ljubavi

INNA MOORE

INNAMORATA

L. poglavlje

Toga toploga lipanjskog dana godine 1309. mlađa kći poglavara Rutherforda odlučila je kako će izgledati njezina budućnost. Svjesna kako kao žena nema puno utjecaja na vlastitu sudbinu, ipak je sebi dala jedno obećanje.

„Cole MacCallum bit će moj suprug. Jednog dana. Samo moj.”

Imala je tek devet godina, ali dičile su je očeva pronicljivost i lukavost te majčina tvrdoglavost. Jedino nije znala od koga je povukla tu sklonost romantičnom sanjarenju, no djevojče si je moglo ponekad priuštiti i pokoji trenutak maštanja između svih onih sati rada u dvorcu. Jer biti druga kći u malom klanu poput Rutherfordova, koji nije imao muškog nasljednika niti moćnu vojsku poput susjednih klanova, nije nosilo privilegije. Djevojka se morala pripremiti za život. Za budućeg supruga.

Klan Rutherford posjedovao je manji komad zelenih pašnjaka i krševitih brda između klanova MacCallum i MacDougall. Do te 1309. godine uspio je preživjeti sva previranja, napade, prijedloge koji su stizali sa svih strana. Lord Rutherford bez muškog nasljednika pomalo je gubio snagu. Čuvao je svoje ljude i klan snagom koju su slavili suparnici, no te godine morao je posustati.

„Odsad i nadalje uživat ćete apsolutnu zaštitu klana MacCallum. Krvlju potpisan sporazum vrijedi pred krunom i svakim ratnikom. Moja riječ vrijedi kao i ovaj pečat.”

Ratnici okupljeni u velikoj dvorani nisu ni primjećivali djevojče koje je stajalo skriveno iza jednog stupa i promatralo pridošlice. Otac je davao klan u zaštitu. Mogao je konačno prestati strepiti nad budućnošću svoje obitelji i ljudi. Toliko je Skye bilo jasno, no pozornost joj je oduzimala pojava najmlađeg člana okupljene grupe muškaraca.

Čula je kako ga je muškarac do njega nazvao.

Cole. Cole MacCallum.

INNA MOORE

S tek navršenih osamnaest godina drugim muškarcima bio je još dječak, iako stasit i visok i obučavan od strane najboljih ratnika klana MacCallum, a Skye je izgledao kao najsavršeniji primjerak muškarca kojeg je vidjela u životu. Pomno je promatrala čitavo njegovo tijelo, od čizama preko oružja opasanog oko struka pa do njegove kose. Zurila je iza stupa u njegov profil dok je, kao da se nasmrt dosađuje, svjedočio određivanju i vlastite sudbine. Kamo sreće da je Skye odvrtila pozornost s lijepoga muškarca i posvetila se slušanju. No, tuđe riječi ionako nisu dopirale do nje, samo vlastite molbe.

„Okreni se, okreni se.“

Imala je potrebu pogledati ga u oči. Samu sebe uvjerala je kako ona ima moć prepoznavanja tuđe duše u očima. Naprosto joj je nešto u dubini govorilo kakva je tko osoba. Naravno da to nije otkrivala nikome, nije htjela zaraditi kaznu zbog takvih tvrdnji. Promrmljala je svoju molbu još jednom u bradu, a onda se njegovo lice okrenulo. Ruka mu je posegnula prema maču, a kad mu je pogled susreo njezin, Skye je zadržala dah.

Ugljen. Oči su mu bile kao ugljen. Tople. Pomalo zaigrane, ali prijateljske. Još je zurila u njega bez treptaja kad je napravio nešto neočekivano.

Namignuo joj je. To ju je malo iznenadilo, a onda je napravio još nešto: zakoračio je prema njoj i zapiljio se u njezino lice. Nije se usudila trepnuti. Znala je da neće otkriti njezino skrovište, ako ga je uopće tako mogla nazvati, ali bila je pripravna na bijeg. Prišao je još bliže i pogledao je svisoka.

„Kći lorda Rutherforda. Tako dakle.“

Kad je to izustio, Skye je konačno prodisala i to s takvom srećom da se nasmijala. On je znao tko je ona. Zanimanje u njegovim očima nije jenjavalo ni kad su ponovili njegovo ime i zatražili da se uključi u pregovore, ni onda kad se opet osvrnuo prema njoj i još joj jedanput namignuo, ovaj put uz vedar osmijeh.

Skye je ostala gledati za skupinom ratnika koja je nosila stijeg klana MacCallum i onda kad su odlazili preko ravnice okupani zalaskom sunca. Osjećaj je nije smio varati.

Taj će muškarac jednoga dana biti njezin suprug.

I *nažalost*, bila je u pravu.

2. poglavlje

„Dogodit će se nešto loše.“

Naslonjena na prozor, dok je večernji zimski zrak svježinom grizao njezine mekane obraze, trinaestogodišnja Skye promatrala je crvenilo neba. U daljini se čulo grakanje ptica, štoviše, zvučalo je kao da se svađaju. Nešto zlokobno otežalo je zrak i branilo joj disati. Na obzoru nije bilo traga prijetnjama ili mogućem napadu. Ovo razdoblje bilo je spokojno na Visočju. Sredinom ljeta Robert Bruce pobijedio je Engleze kod Bannockburna i donio Škotskoj mir, iako rat time nije završio. Dakle, nemir u utrobi nije bio takve prirode. Duboko je uzdahnula. Osjećaj koji se proširio njezinim trbuhom nije bio ni od gladi. Nije imala apetita, ali znala je da ga ni neće imati u dogledno vrijeme.

„Skye! Skye!“

Nije bilo neuobičajeno da se njezino ime ori dvorcem, jer taj mali *zvrk*, kako su je zvali, nikad nije bio tamo gdje je trebao biti. Isparila bi iz vidokruga čim bi maknuli pogled s nje. No, danas nije bila od volje slušati kako je starija sestra doziva, stoga je požurila iz svoje sobe u hodnik, odakle je dopirao sestrin glas.

„Leera, gdje je majka?“ Preduhitrla je svoju godinu dana stariju sestru.

„Upravo sam te to htjela pitati. Nije sišla na večeru. Nema ni oca. Ni tebe. Zar moram sama večerati?“

Leera nije zvučala prijekorno, već povrijeđeno. Za razliku od Skye, Leera je bila u potpunosti satkana od najmekanijih ženskih atributa. Tvorili su je bujno poprsje, mekana koža, okrugli obrazi, široki kukovi za rađanje. I karakterno se razlikovala od svoje mlađe sestre. Bila je bojažljiva i posve ponizna. To je bio majčin utjecaj kojim je razmazila prvo dijete, nadajući se muškome nasljedniku nakon Leere. No, došla im je Skye. Majka je imala utjecaja na njezin odgoj sve do prije par godina. Sad je Skye bila potpuno pod očevom prismotrom.

INNA MOORE

„Idem u njihovu sobu. Nešto se događa“, Skye je ozbiljno izustila te se zaputila prema majčinoj sobi.

„Mislim da ih ne bi trebala ometati. Majka još ima mučnine. Možda se neplanski povukla na odmor.“

Leera ju je pokušala odvratiti od namjere da bane roditeljima u sobu, ali Skye je podigla ruku u zrak i načinila pokret kojim je utišala sestru, iako je već potihogovorila. Kad se okrenula prema Leeri i pogledala je u oči, bilo je jasno da Skye sluti zlo.

„Znamo kako im želje ne odmaraju. I mislim da će ih samo smrt odvratiti od nauma koji su zacrtali.“

S tim riječima otvorila je teška vrata majčine i očeve sobe. Jedan pogled na krevet bio je dovoljan dokaz njezinoj slutnji.

Leera je odmah povukla ruku na usta i zajecala, potiskujući nagon za povraćanjem. Skye je samo zurila u ogromnu lokvu krvi koja se širila na platnenim krpama. Nije ni zajecala, iako joj se srce mrvilo. Naočigled jaka i stabilna, podigla je sestru koja je spuznula na pod te je dovela u njezinu sobu. Umila ju je hladnom vodom i ušuškala ispod prekrivača kao da je maleno dijete.

U klanu je postojala uvriježena misao da je Leera daleko senzibilnija i osjetljivija od Skye, no malo tko je znao da je razlika samo to kako se Skye nosila sa svime drukčije, jače, otpornije. Svakim danom razlika među njima je rasla. Leerini prsti bili su njegovani. Skye bi svoje rasjekla kad bi nožem čistila ribu. Leerino tijelo bilo je mekano poput vune, a Skye je od vježbi kojima ju je otac podvrgao bila satkana od samih vretenastih mišića.

Leera je odijevala najženstvenije haljine, dok je Skye svoju platnenu tuniku stezala komadom platna za koji bi zataknila mač koji je otac dao izraditi posebno za nju. Leerina kosa bila je bujna, dugačka i raspuštena ispod rupca u plavim valovima, dok je Skyeina narančasta pletenica bila uvijek čvrsto omotana oko glave. Da, čitav klan svjedočio je pomalo čudnoj poglavarovoj navici da se ponaša prema mlađoj kćeri kao da je sin.

Iza toga skrivala se želja koja je taj dan obojila u crno i crveno. Nakon što je sestru umirila i pobrinula se da zaspri, Skye je napustila njezine odaje i potražila oca. Našla ga je tamo gdje je očekivala: u sobi pripremljenoj za dugoočekivanog nasljednika. Nije se ni trznuo kad je začuo kako se vrata otvaraju.

U ime ljubavi

„Je li preživjela ovaj put?“ Skyein glas dopro je do njega, postojan i s dozom ukora. Ostao je gledati u drvenu koljevku. Praznu godinama.

„Zasad.“

„Povlačim ono što sam rekla za vas, oče.“

Tada se okrenuo prema njoj dok mu se bora usijecala u čelo.

„Što točno povlačiš?“

„Trenutno su moja mišljena nebitna. Nepotrebna. Radije bih bila uz majku. Ako je moguće.“

Poglavar Micah bio je presličan svojoj kćeri da bi ostao zadovoljan tim odgovorom. Prišao joj je i zapiljio se u njezine oči.

„Zahtijevam čuti. Što povlačiš? Uostalom, kad si tražila ikakvo dopuštenje? Uvijek bi napravila ono što si naumila. I da ti kažem da ne ideš k majci, otišla bi, zar ne?“

Skye je samo malo podigla bradu i bez kolebanja potvrdila:

„Točno, jer ovo što radite, oče... naprosto je bezumno.“

„Kažeš da sam bezuman?“

„To kažu vaši postupci.“ Gledali su se otac i kći, istog vatrenog karaktera, istog neprobojnog stava. „Smatrala sam vas pronicljivima. Drugu ste godinu zaredom to pobili. Bojim se, ne toliko za vaš razum, koliko za majčin život“, dodala je na kraju, ali imala je potrebu još nešto reći: „Iznimno vas poštujem kao oca, kao ratnika, kao poglavara.“

„Majka je kod iscjelitelja.“

Tim riječima otac je presjekao njezine misli, okrećući joj leđa u namjeri da prekine razgovor. Riječi koje mu je još namjeravala reći, ostale su joj na jeziku, a izgovorila ih je dok je ubrzano grabila niz stube do kućice u kojoj je majka ležala. Izvan dvorca krenula je puteljkom do staroga Tomilsona.

Mrak joj nije smetao, bezbroj puta snalazila se u tmini, a svaki kamen i svaku rupu znala je i zatvorenih očiju. Prisilila se pokucati na vrata kućice, kad se iznutra oglasio starac.

„Uđi, Skye.“

Nadignute obrve stupila je unutra i upitala ga, čim ga je ugledala kako sam sjedi za stolom:

„Kako si znao da sam ja?“

„Tko bi drugi došao?“

INNA MOORE

U grlu ju je steglo od njegovih riječi. Teškim korakom prišla je stolu i izvukla stolac te sjela. Dlanova položenih ispred sebe, upitala je glasom koji je bio na rubu pucanja.

„Koliko je opasno ovaj put?“

„Vraška je sreća da je živa. Ovo se ne smije ponoviti jer neće preživjeti. Budna je, omamljena, ali krvari i dalje. A ti....?“

Starac je posegnuo za njezinim dlanom i pogledao nadlanicu.

„Imam mast za ovo, nisam li ti rekao da mažeš svaki dan?“ Prstom je prešao po ožiljku koji još nije u potpunosti zacijelio. Djevojka je izvukla ruku i ustala.

„Moje ranice nisu sad bitne, svejedno je, sutra ću imati dvije nove. Mlada sam, brzo prođe svaki bol.“

„Zašto dozvoljavaš ocu da ti to radi?“

Starac je ustao prateći Skye.

„Da mi radi što?“

Namjerno se pravila blesavom, što je starac i shvatio te se podsmjehnuo.

„Odgaja te kao muško dijete. Stavio ti je mač u ruku i gurnuo u borbu s muškarcima. Koliko puta ću te liječiti kao da si došla iz rata? To ne priliči.“ Izrazio je svoje nezadovoljstvo.

„Mogu mu biti samo zahvalna što me svemu naučio. Mogu se brinuti sama o sebi. Uostalom, kad se bavi mnome, majku pušta na miru. Time barem malo nahrani svoju želju da ima sina.“

Lecnula se kad je starac uhvatio njezin lakat i okrenuo je prema sebi.

„Svjesna si da ta želja neće nestati.“ Vidjela je u njegovim očima suosjećanje i tešku istinu. Nije mu morala potvrditi, bila bi naivna da je vjerovala drukčije. Maknula je pogled s njega i usmjerila ga na vrata susjedne sobe. „Idi. Budna je.“ Starac ju je puštio, štoviše, čak i pogurao da ode k majci.

Koliko joj je dosad želudac gorio od ljutnje koju je teškom mukom smirivala, toliko ju je sad zeblo cijelo tijelo. Ušla je u prostoriju kad ju je zapuhnuo miris krvi. Taj vonj bio joj je poznat, no znati da dolazi od vlastite majke, pričinilo joj je mučninu, onu bolnu i žalosnu.

„Majko...“ Skye je prošaptala kad se spustila na koljena kod majčine postelje. Ležala je pokrivena do vrata, no na licu su se

U ime ljubavi

vidjeli mrtvačko bljedilo i umor. Iscrpljenost i gubitak krvi načinili su od nje živog mrtvacu, a da nije trepnula, Skye bi se bila zaklela da je umrla.

„Zvrku moj...“ majka je procijedila jedva otvarajući kapke i usne.

„Majko, što to činite? Ovo je ludost, ovo graniči s bolešću. Morate prestati. Nije vam suđeno imati sina. Morate se pomiriti s time.“ Ruka joj je našla majčinu ispod prekrivača. Bila je ledena. „Zar da umreš pokušavajući?“ dodala je Skye na kraju.

„Da. Da... dala bih... život... da ispunim želju... tvojemu ocu... volim ga... više od sebe...“

Skye je svjedočila skladnom braku svojih roditelja, ali očeva želja za nasljednikom nadjačavala je sve, ugrožavala odnose u obitelji, činila ga nehumanim. Nije bila spremna na ovaj odgovor.

„Majko, ti budi glas razuma. Moraš ga uvjeriti, dođavola, pogledaj na što sličiš!“

„Razumjet ćeš... kad zavoliš... muškarca. Kad njegov svijet... postane tvoj. To žena... radi“, majka je mucajući izustila, da bi se na kraju nakašljala.

„Onda ja ne želim njegov svijet. Zar se mora umrijeti da bi se dokazale odanost i ljubav? Zašto on to ne učini, što te ne poštedi i tako dokaže?“ podizala je glas, boreći se u sebi da ne bukne od srdžbe.

„Sanjariš, dušo. Žena si. Svijet za žene... ne postoji...“

Skye je samo stegnula zube, kontrolirajući se da dodatno ne uznemiri majku u ionako lošem stanju. Nije se mogla mijenjati. Otac je tomu bio kriv. Da ju je odgojio kao Leeru, bila bi pokorna i poslušna, umiljata, no davši joj u ruke oružje, dao joj je priliku da bude ravnopravna s muškarcima. Da odlučuje, naređuje, bori se i na kraju... da pobijedi.

Položila je obje ruke na majčino vlažno čelo i pomaknula joj kosu s lica. Majka je još bila mlada, ali svaki novi neuspjao pokušaj trudnoće ostavio je trag na njezinu licu i tijelu. Bila je mršava i ispijena. To nije bilo tijelo žene koja bi mogla iznijeti trudnoću.

Skye je koji sat kasnije, nakon što je vlastitim rukama prebri-sala majčino tijelo, sjedila u svojoj sobi. U dlanovima je držala mač. Nije namjeravala spavati, morala je iz sebe izbaciti sve te

INNA MOORE

frustrirajuće emocije. Vratila je mač u korice, dohvatila ogrtač i navukla kapuljaču. Njezin konj već je čekao osedlan van dvorca kad se iskrala.

Jašući dalje niz obronke obasjane mjesečinom, susprezala je glas da ne vrisne. Jahanje ju je možda moglo malo smiriti kao i šetnja kroz šumu u mrklo doba noći, ali žudjela je za dobrom borbom. Sutra, da, sutra će izazvati Colina na borbu. On joj je mogao parirati. Otac je dozvoljavao borbu s bilo kojim pripadnikom klana koji još nije navršio osamnaest godina. Colin je trebao uskoro navršiti osamnaest, a Skye je imala namjeru pobijediti ga barem jednom do tada.

Projahala je kroz dolinu i zaustavila se tek u blizini jezera gdje se rijeka ulijevala. Nije imala namjeru kupati se. Mrzila je hladnu vodu iz dna duše. I tome je otac bio kriv. Ogledala se oko sebe, kad joj je pozornost privukao tračak svjetla koji se probijao kroz drveća. Znala je da je na samoj granici s posjedom MacCallum. Čistina koja je bila između šume i jezera imala je oznake granice.

Ostavila je konja na uobičajenom mjestu gdje bi se inače odmarala te krenula prema izvoru svjetla. Bila je to vatra, uvjerala se u to dok je iza stabla promatrala dvojac koji se očito tu zatekao iz lova. Njihova dva konja slobodno su pasla, oko muškaraca bila je ulovljena divljač. Jedan muškarac bio je mrtav od alkohola, barem se tako činilo po mjehovima koji su ležali oko njega, dok je drugi sjedio prema vatri, a njoj okrenut leđima.

Lovili su na njezinu području?

Sama pomisao na neželjene goste ubrzala joj je krv u venama. Nacerila se. Imala je priliku nekoga naučiti lekciju i konačno se latiti mača. Namjerno je stala na grančicu i time privukla pozornost kradljivaca. Onaj na podu nije se ni pomaknuo, ali drugi se okrenuo i zapiljio točno u njezinu pravcu. Istupila je iza stabla na vidljivo, koliko se usred noći moglo razaznati. Na udaljenosti od preko stotinu koraka mogla je uočiti samo njegovu dugu kosu i bradom obraslo lice, dok ga je vatra obasjavala.

No, u trenu kad je ustao i krenuo prema njoj, Skye je protrnula.

„Dođavola!“

Bio je ogroman! I potpuno trijezan dok je grabio prema njoj

U ime ljubavi

velikim korakom. Koji vrag je trebala napraviti? Nikad ne bi mogla svladati tolikog muškarca!

„Bježi ako ti je život mio!“ Tek kad je zagrmio, shvatila je kolika je kukavica bila, nemoćna pokrenuti se.

No, nije imala namjeru bježati, morala je braniti ono što je njezino. Približavao joj se svakom sekundom, no nije vadio mač, očigledno je namjeravao boriti se golim rukama.

„Dođavola...“ izustila je poraženo.

Nije imala šanse.